

Dezomorfin. Krokodyl.

Produkcja:

Etap 1: Otrzymywanie alfa-chlorokodydu.

Materiały:	1. 2 gramów kodeiny
	2. 4.1 ml chlorku tionylu 3. Woda destylowana/demineralizowana 4. Nasycony roztwór węglanu sodu 5. Eter dietylowy 6. Bezwodny siarczan magnezu 7. Etanol

Procedura: Do kolby zawierającej 4.1 ml chlorku tionylu umieszczonej w łaźni lodowo-solnej dodaje się powoli i porcjami 2 gramy kodeiny. Po dodaniu całości i ustaniu wydzielania się gazu powstaje żółty roztwór, kolbę wyjmujemy z łaźni lodowej i pozwalamy jej osiągnąć temperaturę pokojową a następnie nadmiar chlorku kwasowego usuwamy pod próżnią. Otrzymany w ten sposób żółtawy syrop rozpuszczamy w około 100 ml wody, i dodajemy nasycony roztwór węglanu sodu. Wytrąci się osad chlorokodydu. Osad rozpuszczamy szybko w eterze dietylowym i fazę wodną ekstrahujemy ponownie eterem (4 razy po 100 ml). Ekstrakty łączymy w jedno i suszymy bezwodnym siarczanem magnezu. Całość filtrujemy i przefiltrowany rozpuszczalnik odparowujemy pod próżnią uzyskując alfa-chlorokodyd w postaci żółtawego proszku, zrekrytalizowano go z etanolu uzyskując 1,53 gramów produktu, daje to wydajność 76%.

Etap 2: Otrzymywanie dezokodeiny.

Materiały:	1. 50 gramów alfa-chlorokodydu
	2. 160 ml kwasu solnego 35% 3. 100 ml wody destylowanej/demineralizowanej 4. 2 gramów katalizatora (pallad na siarczanie baru) 5. Eter dietylowy 6. Etanol 7. Nasycony roztwór węglanu sodu

Procedura: 50 gramów alfa-chlorokodydu rozpuszczamy w 160 ml kwasu solnego 35%, dodajemy 100 ml wody a następnie 2 gramy katalizatora. Kolbę zatykamy i całością wstrząsamy dopóki nie ustanie absorpcja.

Uwaga: Kolbę należy co jakiś czas odetkać by ją odpowietrzyć.

Mieszaninę następnie alkalizujemy nasyconym roztworem węgla sodu, a następnie ekstrahujemy eterem dietylowym. Połączone ekstrakty destylujemy, a otrzymany proszek rekrytalizujemy z dowolnego alkoholu, np etanolu.

Etap 3: Otrzymywanie dezomorfiny.

Materiały:	1. 10.53 ml roztworu 1 mola tribromku sodu w dichlorometanie
	2. Roztwór 2.50 gramów dezokodeiny w 25 ml dichlorometanu 3. Stężona woda amoniakalna 4. 60 ml wody destylowanej/demineralizowanej 5. Dichlorometan 6. 10 ml nasyconego roztworu wodorotlenku sodu 7. Stężony kwas solny 8. Bezwodny siarczan magnezu

Procedura: Do roztworu tribromku sodu dodano roztwór dezokodeiny, utrzymując temperaturę na poziomie 23-26 stopni C. Mieszaninę reakcyjną następnie wylano na mieszaninę 60 ml wody z 13 ml stężonej wody amoniakalnej. Mieszaninę następnie pozostawiono na 50 minut utrzymując ciągle niską temperaturę, a po tym czasie całość ekstrahowano 2 razy po 30 ml dichlorometanu. Ekstrakty połączono, i zatężono poprzez odparowanie do uzyskania surowej substancji stałej. Substancję stałą ekstrahowano następnie nasyconym roztworem wodorotlenku sodu, ekstrakt wodny przemyto dichlorometanem po czym zakwaszono do pH 1 z użyciem stężonego kwasu solnego. Kwaśny ekstrakt ponownie przemyto dichlorometanem i zalkalizowano do pH 8 stężoną wodą amoniakalną. Mętny roztwór następnie ekstrahowano 2 razy po 30 ml dichlorometanu, ekstrakty połączono i wysuszono bezwodnym siarczanem magnezu. Całość odparowano do uzyskania 1 grama białego krystalicznego proszku o wydajności 43%. Temperatura topnienia 196 stopni C.

Napisane przez: Fudes